

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 151. Florentini Sacris interdicti, & Laurentius a Papa excommunicatus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

custodiam tribueret, multisque beneficiis Secul. XV.
 eum cumlaret. Magistratus perspecta po- A. C. 1478.
 puli in eos propensione, militibus suis om-
 nes vias obsident, eo fine, ut fugitivos
 caperent, eosque Florentiam reducerent.
 Hos inter Jacobus de Pazzis cum quodam
 Officiali, quem Pontifex sub Hieronymo
 Riario Comite nonnullis copiis
 præfecerat, unacum Francisquo itidem
 ex Pazziorum familia comprehensus est,
 ac laqueo suspensus periit, Officialis ve-
 ro capite plexus est. Alii quatuorde-
 cim aut quindecim extremo supplicio af-
 fecti, conjurationis poenas dederunt,
 præter alios quosdam famulos in urbe
 trucidatos: Julianus vero solemni pom-
 pa ad sepulturam deferebatur. Is ex
 matrimonio clandestino posthumum reli-
 quit Filium, qui postea ad Papatum eve-
 ctus Clemens VII. nuncupatus est.

§. CLI.

*Florentini Sacris interdicti, & Lau-
 rentius a Papa excommuni-
 catus.*

Sixtus Papa perceptis omnibus, quæ Flo-
 rentiæ gesta fuissent, Florentinis bel-
 lum nuntiat, urbemque interdicto subji-
 cit, tum quod jam antea ob varias inju-
 rias Sedi Apostolicæ illatas justam que-
 rendi causam summo Pontifici præbuis-
 sent,

Sæcul. XV. sent, tum quod nuperrime Pisanum Archiepiscopum indicta causa, ac absque legitima juris, iudicijque forma laquei supplicio affecissent, necnon Cardinalem S. Georgii falsa de suspitione captivum detinuisent. Laurentium vero Medicæum anathemate perculit, eo quod horum tumultuum auctor extitisset; haud obscure tamen Florentinis significari curabat Papa, si Laurentium urbe pellerent, facili negotio cives cum Pontifice in gratiam redituros. Ast Florentini omnem culpam in ipsum Papam rejicebant, eumque ad tantum scelus in Ecclesia sub re divina perpetratum ansam dedisse criminabantur; quapropter auxilia Regis Galliarum, Venetorum, & Ducis Mediolanensis implorant, cætum Antistitum Etruscorum convocant, necnon a Pontifice ad proximum totius Ecclesiæ Concilium appellant, literisque suis, ac legationibus universos Principes Christianos adversus summum Pontificem commovere moliantur. Interea vero suæ conditionis Sacerdotes ad rem divinam peragendam, & obeunda ministerii sui munia spreto Pontificis interdicto adigunt. Nihilominus ne gravius Papam in se concitarent, Cardinalem S. Georgii, quem conjurationis contra Mediceos conflatae culpa penitus carere, satis compertum habebant, liberum dimittunt, Romamque redire concedunt.

§. CLII.